

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XVIII. Suppressio Ordinis Fratrum Cruciferorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](#)

quaestio non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariae Apostolicae regulis, nec non Congregationis suppressae hujusmodi, ejusque Monasterii, ac Hospitiorum, seu membrorum, & Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitus clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expresso facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasions presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & servatis respective habentes, illis alias in suo labore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Translum-
pis credi-
mandat.

Dat. P. An. 2.
die 28. Apr.

XVIII.

Edita An. D.
1656.

Exordium.

Motiva sup-
pressionis.

Supprimit
hunc Ord.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri anno Secundo.

Suppressio Ordinis Fratrum Cruciferorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Vineam Domini, quæ est ejus Ecclesia, curæ nostræ divinitus demandata omni studio, & industria colere jugiter satagentes munera nostri esse arbitramur, ut vites Ordinum Religiosorum in ea provide plantatas, quæ primigenio regularis observantia vigore destituta in steriles labrucas degenerarunt, ex illa more seduli patris familias evellamus, prout matura deliberatione præviâ conspicimus in codem Domino salubriter expedire.

¶ 1. Cum itaque jam pridem compertum sit, Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum in quo non nisi quatuor Monasteria superfiunt, quia ex viginti quinque Monasteriis, quibus d. Ordo in universum constabat, viginti & unum in vim Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ X. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Instaurandæ*, suppressa fuerunt, & cuius fratres ad paucos sunt redacti, à primævo ejus instituto penitus deviassæ, & in Ecclesia Dei penitus esse inutilis, nec spem ullam esse ut ad bonam frugem redigatur.

¶ 2. Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, prædictum Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum unum omnibus ejus dignitatibus, officiis, ac mi-

nisteriis omniq[ue] conventionalitate, titulo, essentia, ac denominatione, tenore præsentium perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus.

¶ 3. Ac universa ejusdem Ordinis suppressa bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam profana, Conventus, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & iura quæcumque, ubicumque locorum existant, nostræ, & Sedis Apostolicae dispositioni in usus, & opera pia per eos, quibus id à Nobis, & Sede præfata commissum fuerit, convertenda reseravimus.

¶ 4. Præterea Fratribus dicti Ordinis suppressi, qui nunc vivunt, & in eodem Ordine professionem emiserunt, facultatem transeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua benevolos invenerint receptores, aut remanendi in seculo in habitu Clerici secularis sub jurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum ubi eos morari contigerit, cum provisione ipsorum singulis pro aliamentis in summa quadraginta scutorum monetae Romanæ annis singulis donec vixerint, seu aliunde sufficienter eis provisum fuerit, super certis bonis, aut redditibus Ordinis suppressi hujusmodi per eodem Ordinarios respectivè assignanda, tribuimus, & impartimur.

¶ 5. Postremò ne Ecclesiæ ejusdem Ordinis suppressi debito destituantur servitio, sed farta teatæ custodianter: prædictis Ordinariis locorum, in quibus Ecclesiæ ipsæ sunt sitæ, per præsentes commitimus, & mandamus, ut Capellanos deputent cum competenti mercede etiam super re certa de bonis prædictis assignanda, per quos missis, & aliis oneribus satisfiat, ac ipsis Ecclesiæ debitis cultus, & veneratio conservetur; utque dicti Ordinarii inventarium tam sacra, quam profana suppelletilis ad Ordinem suppressum hujusmodi spectantis accuratè conciant, ac provideant ne à quoquam oculaturi, occupari, aut inde amoveri ullatenus possit, nisi & donec à Nobis, seu Sede prædicta aliter provideatur.

¶ 6. Decernentes præsentes literas etiam ex eo quod Superiores, & alii Religiosi dicti suppressi Ordinis, & ceteri quicunque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non conseruent, nec ad ea vocati, & auditii, neque causa propter quas eadem præsentes emanarunt adductæ, verificata, aut justificata ullatenus fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatibus, aut invaliditatibus vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inex cogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quod in eisdem praemissis solemnitates, & quavis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel confusione aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis lectionis, & quavis alio pretextu, occasione, vel causa etiam quantumvis iusta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quocumque juris, facti, vel gratia remedium impetrari, seu quomodolibet concessio, aut impetrato quempiamuti, seu se juvare posse; sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari,

fieque,

Bona ejus-
dem Ord. re-
servat Sedi
Apost.

Facultas
transeundi ad
aliam Relig.

Ordinarii
providant
Ecclesiæ de
Capellani.

Decretum
irritans.

sique, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palati Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & dicta Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & facturos in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraris
derogat.

§. 7. Non obstant. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam in Concilis generalibus editis, & quatenus opus sit, de jure quaslibet non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellaria Apostolica regulis, nec non dicti suppressi Ordinis ejusque Conventum, & Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasionses præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & servatis respectivè habentes, illis alias in suo labore permanuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

Transfum-
ptis credi ju-
bet.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo aliquius persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis eadem prorsus ubique fides adhibetur, qua præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibita, vel ostensa.

D. P. Ann. 2.
die 28. Apr.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XIX.

Confirmatio, innovatio, declaratio, & extensio Constitutionum Bonifacii VIII. & Gregorii XIII. de datis, & promissis pro justitia, vel gratia apud Sedem Apostolicam obtinenda.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D.
1656.

I Nter gravissimas, multiplicesque curas, quæ ex debito pastoralis officii humiliati nostra divinitus commissi Nobis assidue incumbunt, illam peculiari studio amplectimur, ut justitia, & gratia expeditiones, quæ apud Sedem Apostolicam in dies obtinentur, ea qua pars est, rectitudine peragantur, nec perniciose cujusquam circa illas excessu Romanæ Curia existimatio ullatenus lædatur, sed ipsa Curia in omnibus

praecara semper splendeat laude integratis, & abusus quicunque ab illa procul arceanter. Quapropter opera pretium facturos Nos existimamus, si ea, quæ à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris simili consilio providè sancta sunt, ut in posterum firmis obseruentur, innovemus, illaque declareremus, & extendamus, prout in Domino arbitramur, rationi esse consentaneum.

Omnes dan-
tes, promit-
entes, vel
recipientes
excommuni-
cantur.

§. 1. Dudum siquidem emanatur à fel. record. Bonifacio VIII. & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Literæ tenoris qui sequitur videlicet; Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Nostra, omnes Clericos, Religiosos, & Laicos utriusque sexus, sive sint familiares Curiae, sive alii undecunque, qui aliquod pactum fecerint, seu aliquod parvum, vel magnum promiserint, vel promissionem receperint, aut ex pacto, sive promissione occulta, vel manifesta facta sub generalibus, & plenariè non expressis, sive sit sub specialibus, & expressis aperè verbis quicquam dederint, aut receperint magnum, vel parvum, vel promissionem de quacumque re, aut utilitate, proper hoc consequenda fecerint, vel receperint pro aliqua justitia, sive gratia pro se, aut pro alio in causis, vel judicis, seu alias per literas Apostolicas, & quibuscumque modis apud Sedem Apostolicam obtinenda.

§. 2. Et hanc sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantes, & recipientes duximus extendendam.

Sanctiones
poenales.

Illos quoque, qui aliquem sciverint culpabilem in prædictis, & Nobis intra dierum trium spatium non retulerint, vel alicui, per quem ad Nos verbum fideliter perferatur, simili decernimus sententiaz subjacente.

Decernimus etiam, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam pro prædictis, vel aliquo prædictorum (absque speciali mandato) nostra absolutionis beneficium valeat obtainere: nisi forsitan ad Nos habere accessum non posset in mortis articulo constitutus: Nec etiam ad absolutionis gratiam admittatur, nisi prius quantum dedit, vel recepit integraliter pauperibus largiatur.

Justitiam vero, sive gratiam sic obtentam nullius prorsus sit momenti volumus, omnique statuimus carere effectu, & labore firmatis.

Sed & scienter utentes ipsis simili sententia excommunicationis adstringimus, & reservantes Nobis absolutionem eorum cum præmissis in omnibus ad penas similes obligamus.

Constitutio-
nes Greg. &
Bonifacii ref.

§. 3. Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ab ipso Pontificatus nostri principio quam maximè possumus, enim, atque contendimus, ut dominus, & Curia nostra à foribus expurgentur.

Cui salubri consilio incumbens fel. rec. Bonifacius Papa VIII. excommunicavit, & anathematizavit omnes Clericos, Religiosos, & Laicos utriusque sexus sive familiares Curiae, sive undecunque alios, qui aliquod pactum facerent, seu quid parvum, vel magnum promitterent, vel promissionem reciperent, aut ex pacto, vel promissione occulta, vel manifesta, sive sub verbis generalibus, & plenè non expressis, sive specialibus, & aperè expressis facta quicquam darent, aut reciperent pro justitia, sive gratia, sive pro se, sive pro alio in causis, vel judiciis, seu alias per literas Apostolicas, & quibuscumque aliis modis apud Sedem Apostolicam obtinenda, & eam sententiam ad